

Tento příběh poslala Martina. Popisuje v něm, co všechno zažívala a zažívá s otcem alkoholikem a ptá se jak mu pomoci. Mou reakci na příspěvek naleznete v návštěvní knize.

Dobrý den,
ráda bych se podělila o zkušenost s otcem alkoholikem, budu vděčná za jakoukoliv reakci, či radu, i když chápu, že podobných příběhů už jste asi přečetl stovky a jistě těžko budete dávat nějaký kouzelný recept na řešení problémů. Protože však píšete, že máte zkušenost z vlastní rodiny, třeba se dozvím i nějaký skrytý tip, jak dál.

Jsem třicetiletá dcera rodičů, kteří žijí 200 km od mého současného bydliště v rodinném domě.

Přes

tuto vzdálenost mě problémy rodiny nemíjí
a nevyhnu se jejich řešení.

Otec (58 let) pije alkohol odedávna (od mládí si pamatuji, že denně vypil 4-5 piv - 10st. a většinou i nějaký destilát - cca 5 cl). Situace začala být komplikovanější asi **před 8 lety, kdy otce vyhodili ze zaměstnání, pravděpodobně pro problémy s alkoholem** a větší neshody související s tímto....(S největší pravděpodobností otec chodil pít během přestávek domů, neboť mu to umožňovala krátká vzdálenost do sídla podniku.) Otec vystřídal neúspěšně několik dalších zaměstnání.

Množství vypitého alkoholu se zvyšovalo

. Matka upozorňovala na jeho měnící se osobnost apod., ale připisovala jsem vše manželské krizi a syndromu "opuštěného hnízda".

Asi před 4 roky jsem **osobně poprvé u otce zaznamenala výpadky paměti, zanedbávání péče o sebe, ztrátu osobních cílů a jakékoliv motivace pro cokoliv, apatii, únavnost** a jiné drobné známky poukazující na alkoholismus. Poslední rok se objevily **zdravotní potíže**

v podobě alkoholické polyneuropatie s dominancí na dolních končetinách (

obtížná chůze

, obzvl. do schodů, občasné

pády

).

Byl vyšetřen v nemocnici, kde se na nátlak lékaře nechal přesvědčit k abstinenci. **Po**

čtrnáctidenní abstinenci následoval epileptický záchvat

, který všechny vystrašil a proběhlo další kolo vyšetřování (neurolog, CT hlavy, páteře, EMG, EEG, atd.) Závěr zněl ovšem jednoznačně:

polyneuropatie toxicko-nutritivní etiologie, a epi-záchvat jako následek náhlé abstinence

. To vše otce přesvědčilo o tom,

že má pokračovat v pití dál

. Od této doby

pije veřejně

pivo (4-5 denně) a

tajně destiláty

(cca 0,5 l denně).

Situaci komplikuje skutečnost, že je v současné době **v pracovní neschopnosti a to už skoro celý rok, což mu umožňuje neomezené pití**

.

Opilý je denně - jeho denní režim je následující: okolo deváté hodiny vstane a den tráví v křesle před televizí *s občasnými návštěvami garáže (zdroj)*. Přes den je spavý a uléhá taktéž brzy - okolo sedmé hodiny. Za den sní zhruba jednu polévku, zdůvodňuje to trávicími obtížemi. Agresivita je denodenní, verbální, ale zaměřená jen vůči matce.

Přede mnou otec předstírá, že nepije, a opakovaně to popírá, i pokud se mu to snažím dokazovat. Komplikace v životě "bohužel" nemá zatím žádné, protože **jeho praktický lékař dle mého názoru vůbec netuší, že otec je alkoholik** a jak vážné to s ním je.

Matka mu ze soucitu zajišťuje veškerý servis, takže on se o nic starat nemusí. Opustit ho odmítá, bojí se ztráty společného jmění (dům). Kromě toho již **dlouhodobě mají problematický a nevyrovnaný vztah**, takže se dá říci, že situace se jen postupně zhoršovala a oba si zvykli. V zaměstnání problém taktéž není (t.č. dlouhodobá pracovní neschopnost) a dříve tolerance alkoholu na pracovišti dle mého názoru (poslední zaměstnání - stavební dělník na montážích).

Pití si otec nepřiznává, popírá ho a již vůbec si nepřipouští a nevěří tomu, že jeho zdravotní problémy by mohly souviset s užíváním alkoholu. (Nechci opakovat věty jako "to je blbost" apod.) Nejhorší na celé věci mi připadá to, že **poslední dobou kromě výpadků paměti zjišťuji i jakési "hloupnutí"**, či nevím jak to nazvat. Ale tento člověk je už **úplně mimo realitu**

. Je schopen

komentovat pouze počasí

a jiné trvalé věci, ale

nedokáže a nerozumí současným věcem

.

Na ostatní lidi působí milým dojmem a během desetiminutového hovoru nikdo nic zvláštního na něm nepozná - opakovaně jsem se o tom přesvědčila. Léčbu protialkoholní i jakoukoliv jinou návštěvu lékaře odmítá ("k doktorům už nepůjde"), on žádné problémy nemá, dle svých slov. A to i přesto, že jsem mu mnohokrát jeho stav a situaci vysvětlovala a **prosila ho, ať se léčí**

. Taktéž matka.

Snažila jsem se poprosit o pomoc jeho bratry a přátele, ale nikdo nechápe vážnost

situace

a

vždy se zdá, že jen přeháním

Matku jsem se snažila přemluvit k návštěvě psychologa, nebo nějaké skupiny pro manželky alkoholiků, ale odmítla. **V současné době se ji snažím přesvědčit, aby otce opustila, protože si od toho slibuji, že otec konečně pozná realitu života, když se bude muset o sebe postarat**

konečně bude mít

skoncovat

a i když to s ním pravděpodobně špatně dopadne, třeba **motivaci, aby se pokusil s pitím**

Celá situace je dost složitá, snažila jsem se vše stručně nastínit dle vašich kritérií, ale asi jsem to i tak s tou délkou trochu přehnala. Nicméně děkuji za Váš čas, i pokud si příspěvek jen přečtete.

Martina